

Trump, JFK och Deep State

av Jack Ravenwood

Publicerat i *The Unz Review* den 14 mars 2017.

<http://www.unz.com/article/trump-jfk-and-the-deep-state/>

Översatt av Pia Hellertz, publicerat med tillstånd av författaren.



Det skrivs en hel del dessa dagar om *The Deep State*, den "djupa staten", särskilt bland anhängare till president **Trump**, av vilka många tror att djupa staten arbetar hårt för att skada alla som är lojala mot Trump, både inom och utanför regeringen, och i slutändan Trump själv. General **Michael T. Flynn** tvingades avgå efter en skandal omkring mediekontakter med sina ryska ambassadörer - en skandal som av de flesta media var starkt överdrivna. Efter Flynns avgång twittrade den framstående neokonservative och "NeverTrumper" **Bill Kristol**:

"Uppenbarligen föredrar jag starkt normal demokratisk och konstitutionell politik. Men om det gäller föredrar jag den djupa staten framför Trump staten."

(Obviously strongly prefer normal democratic and constitutional politics. But if it comes to it, prefer the deep state to the Trump state.)

Nyligen framträdde **Mike Cernovich**, Trumpsupporter, på **Alex Jones InfoWars** och hävdade att den senaste tidens Milo Yiannopolisskandal också var en "djupa staten-operation."

Den "djupa staten" är träffande sammanfattad av journalisten **Jefferson Morley** i en nyligen publicerad artikel på *AlterNet*¹:

"Den djupa staten är en förkortning för kopplingen mellan hemliga underrättelsetjänster vars ledare och politik inte påverkas mycket av förändringar i Vita huset eller kongressen. Även om definitionerna varierar, innehåller den djupa staten CIA, NSA, Defense Intelligence Agency och delar av Utrikesdepartementet, Justitiedepartementet, Department of Homeland Security och de väpnade styrkorna."

Morley är väl kvalificerad att skriva om den djupa staten, eftersom han är en erfaren forskare på mordet på **John F Kennedy**, JFK, och vars arbete om CIA-agenten **George Joannides** är ett av de viktigaste när det gäller att förstå utvecklingen av sådana fall under de senaste tjugo åren, vilket jag skrivit om tidigare.² Själva termen "djupa staten" myntades av **Peter Dale Scott**, en erfaren forskare när det gäller den amerikanska och världspolitiken, och som liksom Morley, har gjort ett viktigt arbete om fallet JFK.

Playboy Presidenterna

Även om liberaler och vänsteranhängare hatar att erkänna det, finns det otroliga paralleller mellan Trump och Kennedy. För det första var båda männen ekonomiskt oberoende när de drev sina kampanjer för presidentposten, vilket betydde att de inte var beroende av donationer för att finansiera sina kampanjer. För det andra är båda männen kända för att ha varit ganska förtjusta i damer, trots deras äktenskap med vackra kvinnor. Trump har i smyg registrerats av media för att göra oanständiga uttalanden. JFK spelades in av **J. Edgar Hoover** på bar gärning vid flera tillfällen och anmäldes för att ha sagt till en besökande dignitär: *"Om jag inte har en kvinna var tredje dag eller så, så jag får en hemsk huvudvärk"*.

När JFK blev president utnämnde han sin yngre bror **Robert** till justitiekansler, vilket ledde till omfattande kritik för nepotism. Trump har ett nära samarbete med sin dotter **Ivanka** och sin svärson **Jared Kushner** och kritiseras på samma sätt. Men viktigare än någon av dessa småsaker, vilka ligger på samma nivå som Kennedy-Lincoln-tillfälligheterna³, är att båda har en stark motvilja mot den djupa staten, särskilt i fråga om Ryssland.

¹ *What Is the 'Deep State' and Why Is It After Trump?* 16 februari 2017 - <http://www.alternet.org/trump-vs-deep-state>

² *The JFK Assassination, 52 Years On* - <https://foreignerthoughts.wordpress.com/2015/11/22/jfk/>

³ *Lincoln & Kennedy coincidences* - <http://www.orwelltoday.com/jfkcoincidences.shtml>

JFK vs. den djupa staten

Även om Kennedy valdes 1960 som en "Cold Warrior", ändrade han sin hårdföra hållning omedelbart efter det att han blev invald. År 1961 vägrade han att ge den amerikanska militären stöd för CIA:s klumpiga Grisbuktsinvasion av Kuba, något många inom CIA aldrig förlät honom.

År 1962, under Kubakrisen, förhandlade Kennedy fram fred med den ryske ledaren **Nikita Chrusjtjov**. Detta var helt emot en stor del av de råd som kom från den djupa staten, som uppskattade att även om USA skulle förlora 80% av sin befolkning i ett kärnvapenkrig så skulle ryssarna förlora 100% av sin. Så USA skulle "vinna." Kennedy ansåg detta som som ren galenskap.

Samtidigt som JFK pratade med Chrusjtjov beordrade CIA-agenten **Bill Harvey** råder mot Kuba, i direkt strid med presidentens direktiv, med målet att provocera ryssarna till att starta ett krig. När krisen var över flyttade Robert Kennedy Harvey bort från det västra halvklotet så att han inte skulle kunna orsaka några större problem igen. Harvey förlät aldrig Kennedybröderna, och kände ett bittert hat mot dem för resten av sitt liv.

År 1963, bara några månader före sin död, gav president Kennedy ett historiskt tal vid *American University*, där han beskrev en vision för en fredlig samexistens mellan USA och Ryssland.⁴ Det fick en framträdande plats i **Oliver Stones** film *JFK*, en film som är värd att se i sin helhet.⁵

Kennedy förhandlade fred med ryssarna under missilkrisen, och vid tidpunkten för sin död började han göra närmanden till **Fidel Castro** samt började också att dra tillbaka trupperna från Vietnam. Historiker är oense om huruvida Kennedy menade allvar med fred med Kuba, eftersom det samtidigt fanns planer på en fullskalig invasion av ön. Men när det gäller Vietnam så finns det mer och mer stöd för uppfattningen att JFK inte planerade att eskalera konflikten, vilket har behandlats i en avhandling av **Peter Dale Scott** på 1970-talet och sedan i en större utsträckning av **John Newman** år 1992 i hans bok *JFK och Vietnam*.

Kennedy var en användare av "back channels" för känsliga kommunikation. I förhandlingarna med Sovjet skickades meddelanden fram och tillbaka mellan Sovjetunionens ambassadör **Anatoly Dobrynin** eller andra sovjetiska

⁴ *President John F. Kennedy's "Peace Speech"* - <https://www.youtube.com/watch?v=OfkKnfk4k40>

⁵ Filmen *JFK 1991* visas i sin helhet, 3 timmar och 21 minuter på YouTube - <https://www.youtube.com/watch?v=5FBYKvDsm14>

tjänstemän till andra medlemmar i president Kennedys officiella familj. De närmanden som gjordes till Kuba skedde genom journalisten **Lisa Howard**, och även genom ambassadör **William Attwood**. Historikern Michael **Beschloss** skriver i en artikel om "back channels"-samtalen i New York Times att *"Justitiekansler Robert F. Kennedy var orolig för att den typen av samtal skulle läcka och genera hans bror på tröskeln till hans omvalskampanj 1964, men presidenten uppmuntrade Attwood i hemlighet att fortsätta"*. Läckorna av General Flynns kommunikation med ryssarna och dess konsekvenser, visar att Robert Kennedys bekymmer var välgrundade.

Samtidigt som JFK använde "back channels" för att förhandla om fred med ryssarna och eventuellt också med kubanerna, hade **Lyndon Johnson** hans egen "back channel" - till den djupa staten. Detta dokumenteras av John Newman i hans ovannämnda bok, *JFK och Vietnam*, som just hade blivit släppt i en andra upplaga. Generaler från *Joint Chiefs of Staff* gick bakom ryggen på presidenten och kommunicerade med vice presidenten stället, som var mycket mer av en hök när det gällde Vietnam än Kennedy. Det tog Lyndon Johnson två dagar att ändra Kennedys planer på att dra sig ur Vietnam. Han påstås ha sagt till Joint Chiefs *"Se bara till att få mig vald, och jag ska ge er ert jävla krig."*

Kanske **Hillary Clinton** borde ha gjort en liknande affär med makthavarna. Eller kanske hon försökte. **Glenn Greenwald**, som knappast kan anklagas för att vara en lockfågel för republikanen Trump, sade nyligen:

"CIA och underrättelsetjänsten var ett kraftfullt stöd för Clinton och en kraftfull motståndare till Trump, från början. Och anledningen var att man gillade Hillary Clinton politik bättre än Donald Trumps. En av de viktigaste prioriteringar CIA har haft under de senaste fem åren ha varit ett proxykrig i Syrien, för att få till stånd ett skifte av Assadregimen. Hillary Clinton var inte bara för det, hon var kritisk mot Obama för att han inte tillät det att gå vidare, och hon ville införa en flygförbudszon i Syrien och konfrontera ryssarna. Donald Trump hade exakt motsatt uppfattning. Han sade att vi inte ska bry oss om vem som regerar Syrien; däremot ska vi låta ryssarna, och även hjälpa ryssarna, att döda ISIS och al-Qaida och andra människor i Syrien. Så Trumps agenda var helt motsatt till vad CIA ville. Clintons var exakt vad CIA ville, så de gav henne sitt stöd. Och därför har de försökt att underminera Trump i flera månader, under hela valet. Och nu när han vann, så underminerar de honom inte bara med läckor, utan aktivt undergräver honom. Det finns påståenden om att de har undanhållit information från honom, eftersom de menar att han inte ska ha den och att den inte ska anföras honom. De ger sig själva makten att forma politiken. "

När det gäller Lyndon Johnson kom han senare att djupt beklaga sitt beslut att *"ge dem deras jävla krig"*. Det impopulära kriget, som delade det amerikanska samhället mycket på samma sätt som Trumps val, kostade Johnson hans rykte. Han rapporteras ha sagt i Vita huset, när antikrigsdemonstranter ropade utanför

"Hej, hej, LBJ, hur många barn dödade du i dag", "Vet dom inte att jag är med dem?" Men det visste de inte eftersom, även om han kan ha varit med dem i anden, så allierade han sig i handling med den djupa staten och med det militärindustriella komplexet som president **Eisenhower** hade varnat för. År 1968 avböjde Johnson att kampanja för omval, övertygad om att han skulle ha förlorat. Han levde resten av sitt liv som en enstöring på sin Texasranch, han lät sitt hår växa långt som de hippies som protesterade mot honom. Han dog bara fem år senare, 1973, som en bruten och övergiven man.

Vänstern vs. den djupa staten

Det har bedrivits en hel del forskning och undersökande journalistik om den djupa staten under de senaste årtiondena, och det mesta har kommit från vänstern. På 1980-talet gjorde **Bill Moyers** en dokumentär som hette *The Secret Government*⁶ och som baserades på avslöjanden om den djupa staten under Iran-Contras-skandalen. På den tiden var **John Kerry** senator och ansvarig för utredningen av brott i samband *Conragate* och de brott som var kopplade till den.

En av de saker som avslöjades var ett omfattande CIA-engagemang i narkotikahandeln, något som senare undersöktes av journalisten **Gary Webb**, och blev föremål för filmen *Kill the Messenger* år 2014. De enda människor som tog Webbs påståenden på allvar vid den tidpunkten var människor på vänsterkanten. Vissa av dem hade i många år känt till att vissa människor i underrättelsetjänster var inblandade i narkotikahandeln, på grund av publikationer som **Alfred McCoys** *The Politics of Heroin in Southeast Asia* och **Peter Dale Scotts** *Cocaine Politics*. Scott anmärkte att "När USA var inblandad i hemliga operationer i Sydostasien under 1960- och 1970-talet hade vi en heroinepidemi på den här kontinenten. På 1980-talet när några av samma människor var inblandade i en hemlig operation i Centralamerika, hade vi en kokainepidemi. Det är inte en tillfällighet".⁷

Men idag befinner sig liberaler och vänsteranhängare, som historiskt har varit emot den djupa statens skändliga intriger, i en märklig situation, som visar sig som ett val mellan att slå sig till ro med Trump, som de avskyr å ena sidan, eller

⁶ *The Secret Government: Bill Moyers* (1987) - <https://www.youtube.com/watch?v=28K2CO-khdY>

⁷ Ur Marley Roberts (2000) *Compassionate Conservatism by Dummies* – e-bok – s. 19. https://books.google.com.sg/books?id=K4ReY3MU8OgC&pg=PA10&lpg=PA10&dq=peter+dale+scott+%22that%27s+not+a+coincidence%22&source=bl&ots=jm_pCMJYox&sig=a-rHO3EaOZuDRFLNncrPYHJ8STs&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwiep4PunaXSAhUHq48KHULGB70Q6AEIGDAA#v=onepage&q=peter%20dale%20scott%20%22that&f=false

för kokainsmugglarna och Kennedymördaren CIA å andra sidan. Ett val mellan pest och kolera, så att säga. Vänstern hatar Trump eftersom de tror att han är en rasist och en tyrann. De inom den djupa staten som motsätter sig Trump, gör det inte för att de är mästare på fred och jämlikhet, utan för att de vill ha krig med Ryssland och Iran, vilket kommer att leda till World War III och kommer att kosta miljontals liv och biljoner dollar.

Så - är fienden till din fiende din vän, oavsett hur djävulska de är?

Trump vs. den djupa staten?

Peter Dale Scott antar i en omarbetad artikel från sin bok *The American Deep State* en nyanserad strategi där han skiljer mellan två fraktioner inom den djupa staten, vilka har samexisterat under en lång tid.⁸ Han skriver

"En gammal uppdelning inom Big Money är, grovt räknat, mellan många av de progressiva inom Trilateral Commission som inspireras av den nya tekniken och av det globala Internet, och som vill att staten ska göra mer än idag när det gäller problem som välståndsskillnader, orättvisor som bygger på ras och den globala uppvärmningen. Medan Heritage Foundation och de konservativa, många från finans- och oljesektor, vill göra ännu mindre." ...

"Det pågår en varaktig kamp mellan "America Firsters" och "New World Order"-globalisterna under nästan allt detta århundrade, de företagsorienterade (t.ex. National Association of Manufacturers) mot de finansorienterade (t.ex. Council on Foreign Relations), två olika källor till rikedom. "

Denna uppdelning inom de rika eliterna fanns under de senaste Kennedyåren. På den tiden var det högerextremister från oljeindustrin: t.ex. var **H. L. Hunt** och **Clint Murchison** några av de viktigaste förespråkarna för America First-filosofin, mot globalistiska organisationer som *FN* och *Council on Foreign Relations*, som de tyckte var för kommunistiska. Sedan kommunismen per definition är en internationell ideologi, har högerkrafterna länge varit emot alla former av globalism.

Eftersom den amerikanska industrin och tillverkningen var kraftfullare i början av 1960-talet än den är nu, innebär det att America First-flygeln av Big Money var mer kraftfull och inflytelserik då. Kanske är det en ironi att kapitalismen i slutändan vann över kommunismen i det stora ideologiska slaget under 20-talet, var det ändå New World Order-globalismen och inte America First-nationalismen som styrde regeringen.

⁸ *Donald J Trump and the Deep State*, Part 1 - <http://whowhatwhy.org/2017/02/06/donald-j-trump-deep-state-part-1/>

Enligt Scotts uppfattning är Trump inte en utomstående eller motståndare till den djupa staten, utan snarare en representant för den andra flygeln av Big Money, den som vilar på företagsamhet och tillverkning och, framför allt, från olja. Således är attackerna mot "partiets Davos" - den globalistiska flygeln av den styrande eliten - inte riktigt populistiska till sin natur, utan är endast en del av den andra flygeln av samma härskande elit.

När Ryssland försökte hacka det amerikanska valet med falska nyheter

Eftersom JFK var en liberal vars åsikter låg mer i linje med den progressiva flygeln av Big Money, hade han kraftigt motstånd från America Firsters. I själva verket hade, på dagen för hans lönnmord i Dallas, sonen till H. L. Hunt betalat för en helsidesannons i tidningen där han anklagar Kennedy för förräderi. Efter mordet blev samma konservativa oljemän huvudmisstänkta av många konspirationsteoretiker på grund av deras kända opposition till Kennedys presidentskap, och deras nära band till säkerhets- och försvarsindustrin.

Den första boken som kom att anklaga djupa staten för brottet (även om begreppet ännu inte fanns då) var en märklig bok som heter *Farewell America*.⁹ Den skrevs under pseudonym med namnet **James Hepburn**, och publicerades i Europa 1968 av ett falskt förlag som kallade sig "*Frontiers*". Boken hävdade att mordet hade iscensatts av en "kommitté" som bestod av intressen från oljeindustrin, säkerhetstjänsten och försvarsmyndigheter. (Den insinuerade också att **Roy Cohn**, som arbetade för högerns senator **Joseph McCarthy** och som senare blev en mentor till Donald Trump, kan ha haft ett finger med i spelet på något sätt.)

Anhängare till *Farewell America* hävdade att boken har sitt ursprung i en privat undersökning genomförd på uppdrag av **Robert** och **Jacqueline Kennedy** genom RFK-förtrogna och källor i franska underrättelsetjänsten. Som författaren **Gus Russo** berättar:

"Vid den tiden sa [Robert] Kennedy: 'Jag kan bara inte tro att killen [Oswald] agerade ensam. Jag ska kontakta någon som är oberoende av regeringen för att komma till botten med detta.' Bobby kontaktade då en livslång vän till Kennedyfamiljen, som då arbetade i en arbetsgrupp inom Storbritanniens underrättelsetjänst, känd som MI6. Vänskapen dateras tillbaka till de

⁹ Boken finns Online - James Hepburn (1968) *Farewell America* - <http://www.jfk-online.com/farewell00.html>

dagar när Papa Joe Kennedy var USA:s ambassadör till England. Projektet som var en mycket hemlighetsfull mission ledde till att MI6-agenten kontaktade två franska underrättelseagenter, som fortsatte att genomföra en hemlig utredning under en treårsperiod, vilken involverade hundratals intervjuer i USA. En agent var chef för den franska underrättelsetjänsten, **Andre Ducret**. Den andre var känd endast som 'Philippe' - tros vara **Philippe Vosjoly**, som var en tidigare fransk säkerhetschef i USA. Under årens lopp hyrde Philippe och Ducret in män som infiltrerade Texas oljeindustri, CIA och kubanska legotrupper i Florida. Deras rapport, fylld med insinuationer om Lyndon Johnson och högerns oljebaroner i Texas, levererades till Bobby Kennedy bara månader före mordet honom själv i juni 1968."

Men belackare av *Farewell America* säger tvärtom, att det hela var iscensatt av KGB, utformat för att underblåsa rädsla och minska förtroendet för amerikanska institutioner och landets elit.

I sina memoarer *If You Have A Lemon, Make Lemonade* berättar utgivaren av *New Left* **Warren Hinckle** hur *Farewell America* kan ha haft sitt ursprung hos distriktsåklagare **Jim Garrison** (föremålet för Oliver Stones film *JFK*) och hans beslut att närma sig KGB för att få den information de kan ha om CIA och dess deltagande i Kennedymordet.¹⁰ Garrison skickade ett sändebud till ryssarna på deras Mexico Cityambassad - samma som Lee Oswald påstås ha besökt bara månader före mordet - för att se om ryska spioner skulle vara intresserade av att avslöja sina amerikanska motståndare. Ryssarna sa att detta kunde vara möjligt, men om det skulle kunna genomförts, måste det ha varit på ett sätt som var omöjligt att spåra tillbaka till dem. Några månader senare dök manuskriptet till *Farewell America* upp på Garrison kontor. När undersökningar gjordes för att hitta dess källor, ledde spåren tillbaka till den franska SDECE (den franska hemliga säkerhetstjänsten, övers.anm.), vilket med Hinckles ord, "var så notoriskt och nästan dråpligt, och genomsyrat av KGBs dubbelagenter, som såg det som en självklarhet att fransmän erbjuds vodka före vinet vid internationella spionsammankomster."

Att KGB faktiskt intresserade sig för att främja konspirationsteorier om JFK bekräftades senare av KGB-avhopparen **Vasili Mitrokhin** i hans bok *The Sword and Shield*.

Det verkade som om en del av syftet med *Farewell America* var att påverka valet 1968 till Robert Kennedys favör, som lovordades på samma sätt som hans bortgångne bror, medan Lyndon Johnson och praktiskt taget hela resten av det

¹⁰ Warren Hinckle *The Mystery of the Black Books* - <http://www.jfk-online.com/farewellhinckle.html> - From *If You Have a Lemon, Make Lemonade* (New York: G. P. Putnam's Sons, 1974), pp. 245-68

amerikanska etablissemanget var förtalade. Boken liknade Kennedybröderna vid den romerska Grachi och deras kamp mot korruption i den romerska republiken. När **Bobby Kennedy** själv sköts det året blev kampanjen för *Farewell America* övergiven, och den engelska versionen av boken lämnades att ruttna i ett kanadensiskt lager i årtionden. Den är nu ett samlarobjekt, känd för sin notoriskt dåliga bindning, som gör att den faller isär så snart man öppnar boken.

Ju mer saker förändras ...

Naturligtvis upprepar sig inte historien så mycket även om den rimmar, som **Mark Twain** konstaterade. Den här gången är det inte högerns America Firsts djupa staten som slåss mot en liberal president, utan istället är det globalisternas "progressiva" djupa stat som bekämpar högerns America Firsts president. Men i båda fallen var presidentens önskan att ha fred med Ryssland ett centrum för konflikten.

För sina anhängare är Trump en förkämpe för folket, en **Caesar** som kämpar mot en korrupt elit och mot Republikens fiender både hemma och utomlands. För hans belackare är Trump en bedragare, en miljardär, som bara låtsas känna solidaritet med arbetarklassen, och som liksom Caesar har diktatoriska ambitioner. Att så olika synsätt på samma man kan samexistera inom befolkningen är delvis ett bevis på den djupa splittring som finns inom det amerikanska samhället, och dels på den effekt som mångfalden av media innebär, så att olika ideologier kan bli instängda i sina kamrar, och aldrig ha någon egentlig kontakt utanför dem.

Även berättelsen om JFK, kvarlevan från en enklare och större tid som Trump brukar gå tillbaka till, har olika versioner. För vissa, som **Oliver Stone** och **Jim Douglass**, är han en hjälte och en martyr för fred, mördad av den djupa staten eftersom han vågade stå upp mot dem. För andra, som **Noam Chomsky**, var han en krigshetsare och en svag president som var underordnad makt och pengar som alla andra, och som hade turen att bli offer för en mördares kulor innan han blev offer för en skandal.

Trump's senaste konflikt med CIA för tankarna till JFKs konfrontation med dem efter Grisbukten. Efter att privat ha anklagat CIA för att ljuga för honom och ge honom falsk information, avskedade han regissören **Allen Dulles** och de biträdande direktörerna **Charles Cabell** och **Richard Bissell**. Han sa att han skulle vilja "*krossa CIA i tusen bitar och strö dem för vinden.*"

Trump förstår nästan säkert hur hans föregångare kände sig. Utöver de läckor som kommit om Flynns kommunikation, tyder de senaste rapporterna på att byrån avsiktligt undanhållit information om detta från honom. I ett besök i CIA:s högkvarter i januari sade Trump till de anställda som samlats där att han kanske skulle bygga ett nytt rum till dem, byggd "av någon som vet hur man bygger. Och det kommer inte att ha några kolonner - förstår ni det?" Även om detta, inte förvånande, blev ignorerat av media, var hans mening klar för alla som vet vad en "femte kolonn" är.

Det är tufft prat, men det återstår att se vad som kommer ut av det.

* * *

Tillägg: En sak som förhoppningsvis kommer ut av det är att president Trump kommer att övervaka frisläppandet av de sista hemliga regeringsdokument som hänför sig till Kennedy mordet, vilket är planerat ska ske i oktober i år - utom i händelse av en framställning från CIA att fortsätta hålla dem hemliga, vilket är vad alla förväntar sig ska hända. Dessa sekretessbelagda handlingar består av "1,100 ärenden rörande sådana CIA-tjänstemän som **Bill Harvey, Howard Hunt, David Phillips, David Morales, Ann Goodpasture** och **George Joannides** samt den övervakningsverksamhet som plockade upp **Lee Harvey Oswald** på hans väg från Moskva till Minsk till Fort Worth till New Orleans till Mexico City till Dallas."¹¹

För att förklara vilka dessa individer är, varför dessa akter finns och varför dessa är viktiga för historien, krävs åtminstone en separat och mycket lång artikel.¹² Men vad så gott som alla är överens om, även de som tror att **Lee Harvey Oswald** var en ensam mördare, är att CIA och den federala regeringen vid denna tidpunkt bedrev en massiv mörkläggning efter händelsen och att mordet aldrig riktigt har undersökts. Förklaringar till varför det hände varierar. Några tror att FBI bara vill försöka hålla sin rygg fri och undvika exponering av några av sina mer opassande aktiviteter, som exempelvis avlyssning av Kennedys älskarinnor eller partnerskap med maffian eller försöken att döda **Fidel Castro**.¹³ Andra däremot tror att i synnerhet CIA länge har velat dölja något mer olycksbådande. Deras kollektiva beteende att blockera och förleda *House Select Committee* när

¹¹ *The Secret Files of the JFK Assassination - Who killed JFK? -*

<http://www.alternet.org/books/cia-jfk-secret-assassination-files>

¹² *7 JFK files t 7 JFK files the CIA still keeps secret he CIA still keeps secret -*

<http://jfkfacts.org/top-6-jfk-files-the-cia-still-keeps-secret/>

Se också http://www.maryferrell.org/pages/Featured_Mark_the_Date.html

¹³ Evan Thomas (1993) *The Real Cover-Up* - <http://www.newsweek.com/real-cover-191292>

det gäller mordet på 70-talet, inbjuder till en sådan slutsats.¹⁴

Men oavsett vad som finns i dessa akter och oavsett vem som egentligen dödade JFK, så borde Trump se till att CIA släpper dessa dokument. Vid denna punkt är enbart det faktum att om byrån inte vill göra det, ett tillräckligt bra skäl för presidenten på något sätt borde tvinga dem att göra det?

I vilket fall så bör det dock vara självklart att det inte kommer att avslöjas några sanningar, det kommer ingen som låser upp det stora okända med huvudnyckeln. Ett av problemen med studiet av JFK-mordet är ju att det öppnar en Pandoras ask av historiska mysterier och osäkerheter, alla sammankopplade på dolda, spännande sätt, vilka i sig inbjuder till att aldrig nå en definitiv förståelse eller lösning. Denna lockelse av en ständigt gäckande sanning, som en hägring som försvinner i fjärran, har inneburit döden för mer än en journalistisk karriär, så författare nu varnas för att studera fallet på samma sätt som om det handlade om tunga droger eller om den avgrund som Nietzsche varnade för. När man blickar in den, ser den djupa staten tillbaka på dig.

(Återgivet med tillstånd av författaren)

Nietzsche och avgrunden

Den som kämpar emot ohyra,
akta sig så att han själv inte blir ohyra.
Ty om du ser ner i avgrunden länge nog,
ser avgrunden ner i dig.

Friedrich Wilhelm Nietzsche

¹⁴ *Interview: G. Robert Blakey* - <http://www.pbs.org/wgbh/frontline/article/interview-g-robert-blakey/>